

Štoreški ŽELEZAR

LETO XXIII

1984

FEBRUAR

Št. 3

GLASILO DELAVCEV DELOVNE ORGANIZACIJE ŽELEZARNE ŠTORE

S problemsko volilne konference sindikata Železarne Štore

V sredo, dne 25. 1. 1984, je bila programsko volilna konferenca OO ZS Železarne Štore. Prisotni delegati in gostje so po sprejemu poslovnika o delu in izvolitvi organov konference obravnavali poročilo o delu konference v preteklem obdobju. Poročilo je bilo zelo obsežno in je vsebovalo celotno delo, ki so ga osnovne organizacije ter organi konference opravili v preteklem obdobju. Iz poročila je bilo razvidno, da je bilo opravljeno veliko delo, ki je zajemalo vsa področja življenja in dela delavcev v naši delovni organizaciji. Osnovna misel, ki je prevevala vsa poročila, je bila skrb sindikata za delavce, s tem da je bila osnovna pozornost posvečena prizadevanjem za čim boljše proizvodnjo in poslovne rezultate, iz katerih potem izhaja varnost vseh delavcev. Dobri poslovni rezultati naj bodo porok zadovoljevanja vseh pričakovanj, ki jih imajo delavci proti delovni organizaciji. Izhajajoč iz poročila o preteklem delu so bila podana izhodišča o prihodnjih nalogah in predlog delovne usmeritve. V razpravi, ki je sledila, so bile obravnavane predvsem teme o proizvodnih in poslovnih rezultatih, s katerimi smo za preteklo leto sicer lahko zadovoljni, vendar nas v letošnjem letu čakajo še obširne in zahtevne naloge, da bomo lahko uresničili cilje, ki smo si jih zadali z gospodarskim načrtom. Obravnavana so bila tudi vprašanja v zvezi z družbenim standardom, reorganizacijo, dohodkovnimi odnosi itd. Po končani razpravi so bile sprejete delovne usmeritve za leto 1984, ki so:

1. Sprejemanje gospodarskega načrta za leto 1984, pri čemer mora biti sprejemanje v obliki akcijskega stabilizacijskega načrta, ki nam mora zagotoviti, da se prekine s padanjem realnega osebnega dohodka;

– da bodo ti načrti realni in uspešni, se mora izpostaviti odgovornost pri izvrševanju vseh nalog;

– tekoče spremljanje in odgovarjanje za nastajanje stroškov tako v proizvodnji kot v vseh ostalih dejavnostih;

– zagotavljanje tekoče informacije vsem zaposlenim o problemih in rezultatih, z združitvijo pismenih in živih ustnih informacij.

2. Vključevanje v vse akcije in podpiranje vseh prizadevanj, ki bodo izhajala iz dolgoročne ekonomske gospodarske stabilizacije, katere rezultat mora biti izboljševanje osebnega in družbenega standarda in nemoten razvoj DO.

3. Nadaljevati aktivnosti zastavljene akcije sprejemanja sprememb samoupravnih aktov na področju nagrajevanja, ki so bile zastavljene v letu 1983, s poudarkom na tem, da se dejansko bolje nagradi delo, ki prinaša rezultate pri fizičnem in umskem delu.

4. Zagotovitev politične podpore za vsa prizadevanja na področju izpeljave reorganizacije in tehničnih sprememb, ki bodo v DO doprinesle k zmanjšanju stroškov, izboljševanju dela in poslovanja, socialne varnosti, dvigu delovnega in osebnega standarda in drugo.

5. Še nadalje aktivno vplivati na izboljšanje samoupravnega in delegatskega sistema.

6. Povečati materialne pogoje za omogočanje širše oblike družbenega standarda in omogočiti večjemu številu naših delavcev koriščenje konkretnih oblik družbenega standarda.

Za ostale pomembne naloge, kot so: varstvo pri delu, inovacijska dejavnost, izobraževanje in druge naloge, ki so obdelane v osnovnem poročilu, kjer so tudi nekatere usmeritve za nadaljnje delo, bo skupno z vsemi predlogi iz razprave na konferenci izdelal na prvi seji izvršni odbor konkretni program, ki bo termižno vezan ter bo imel odgovorne nosilce izvajanja v letošnjem letu.

V nadaljevanju sta bila sprejeta poročila nadzornega odbora, in finančni načrt za leto 1984 v predlagani obliki. Sledila je razrešnica članom izvršnega odbora in komisij pri konferenci OO ZS in izvoljeni so bili novi člani, za člane izvršnega odbora konference OO ZS:

1. Fidler Vinko
2. Košenina Rudi
3. Kragelj Jože
4. Boršič Jože
5. Lišanin Bronja
6. Antlej Franc
7. Dvoršak Slavko
8. Kocman Vojko
9. Potrata Florjan
10. Gaberšček Katja
11. Tomažin Dominik.

Za predsednika IO KO ZS je bil izvoljen tov. **Potrata Florjan**, za namestnika pa tov. **Tomažin Dominik in Boršič Jože**.

V naslednjem mandatnem obdobju bodo komisije vodili pri KOOZS:

Komisijo za organizacijsko kadrovska vprašanja – **Tomažin Dominik**

Komisijo za družbeni standard – **Sedlar Bojan**

Komisijo za kulturo – **Ščurek Božo**

Komisijo za priznanja in odlikovanja – **Gozdnik Mirko**

Komisijo za socialno zdravstveno in tehnično varstvo – **Preskar Riko**

Komisijo za rekreacijo in šport – **Motoh Anton**

Komisijo za LO in DS – **Potrata Florjan**

Komisijo za organizacijo pogrebov – **Gobec Jože**

Komisijo za izobraževanje in informiranje – **Kragelj Jože**

Komisijo za dejavnost pihalnega orkestra – **Korže Martin**

Komisijo za dejavnost pevskega zbor – **Judež Ivo**.

Na koncu so bila podeljena priznanja aktivistom sindikata za njihovo uspešno delo v preteklem obdobju in sicer so ta priznanja dobili:

1. Štefančič Ivan
2. Gajšek Branko
3. Artiček Stane
4. Gozdnik Mirko
5. Motoh Anton
6. Mulej Franc
7. Senica Martin
8. Boršič Jože
9. Judež Ivo
10. Pungartnik Oto
11. Lamut Marija
12. Zupanc Jože
13. Plazar Stane
14. Zapušek Roman.

Delovno predsedstvo

Prvo zasedanje SNOS

V Črnomlju se je 19. februarja 1944 začelo prvo zasedanje Slovenskega narodnoosvobodilnega sveta. Slovenski narodnoosvobodilni odbor, izvoljen na Kočevskem zboru, se je preimenoval v Slovenski narodnoosvobodilni svet, se konstituiral kot parlament in uredil organizacijo svojega dela s posebnim poslovníkom ter izmed svojih članov izvolil zakonodajni odbor. S posebno deklaracijo je potrdil delo slovenske delegacije na drugem zasedanju AVNOJ in ugotovil združitev slovenskega naroda z drugimi narodi Jugoslavije v novo federativno jugoslovansko državo na podlagi enakopravnosti in samoodločbe ter potrdil obveznosti, ki iz takšne ureditve izhajajo. V skladu s svojo vlogo predstavnika suverenosti slovenskega naroda in najvišjega organa oblasti je SNOS v svoji izjavi o pravicah in dolžnostih slovenskega ljudstva potrdil demokratični značaj in humanistične cilje ljudske oblasti. V njej je poudaril, da je cilj enotnega jugoslovanskega osvobodilnega gibanja boj za temeljne človeške pravice, to je za zakonitost in enakopravnost ne glede na spol, narodnost ali raso, za svobodo vesti, besede, tiska, zborovanja in združevanja, za nedotakljivost osebnosti in stanovanja, za pravico do dela, oddiha in starostne preskrbe. Obramba domovine je bila razglašena za osnovno dolžnost državljana, narodno izdajstvo se je kaznovalo z odvzemanjem državljanskih pravic. Sprejeti so bili tudi sklepi o razpisu volitev v narodnoosvobodilne odbore, o priključitvi Slovenskega Primorja k Sloveniji, o ustanovitvi komisije za ugotavljanje zločinov okupatorjev in domačih izdajalcev.

R. U.

AKTUALEN RAZGOVOR Z INŽ. BURNIKOM IZ ŽELEZARNE ŠTORE

KAKO IZDELATI CENEJŠE JEKLO, KOT JE NAŠE?

Štorska železarna je najmanjša med slovenskimi železarnami. Ima stotride-set let tradicije, specializiran proizvodni program, je največji proizvajalec vzmetnega jekla pri nas, dober izvoznik na konvertibilni trg: v Štorah so polni načrtov, a hkrati, kot nam je zagotovil predsednik poslovnega odbora inž. Dušan Burnik, realni optimisti. Z Dušanom Burnikom sta se pogovarjala Drago Hribar in Ivan Vidic, ki je pogovor pripravil za objavo.

DELO: Morebiti že bolj natanko veste, kako ste lani gospodarili?

BURNIK: Natanko še ne, zaključni račun pripravljamo, prepričan pa sem, da smo lani, tako kot že nekaj let, imeli dinamičen razvoj in da smo že uresničevali nekatere stabilizacijske cilje, kot so povečanje proizvodnje, storilnosti, konvertibilnega izvoza, dohodka.

DELO: Pa vseeno poskusimo vse ovrednotiti.

BURNIK: Lanska proizvodnja je bila pri železarskem delu večja za pet odstotkov, pri traktorskem pa za 40. V primerjavi z letom prej smo precej povečali konvertibilni izvoz – dosegli smo 20,5 milijona dolarjev izvoza, največ od vseh slovenskih železarn, tudi največ med vsemi jugoslovanskimi železarnami, če dosežek primerjamo z velikostjo blagovne proizvodnje. Lani smo tudi prvič izvozili več, kot smo uvozili (pokritje uvoza z izvozom 101). Izvoz se je povečal torej za 21,5 odstotka, uvoz pa za 5.

DELO: Zakaj toliko poudarjate izvoz jekla?

BURNIK: Povečan izvoz nam je omogočil normalno obratovanje. Kljub znanim težavam v oskrbi lani nismo nikoli stali zaradi pomanjkanja repromateriala in surovin. Pač pa smo stali zaradi okvar, denimo, na transformatorju elektroplavža v spomladanskih mesecih (pet tednov), zaradi jesenskih redukcij električne energije. Če teh okvar in izpadov ne bi bilo, bi povečali proizvodnjo za sedem ali osem odstotkov. Pa je tudi pet odstotkov veliko. Podobno načrtujemo tudi letos, saj smo se prepričali, da nam le povečan izvoz na konvertibilni trg omogoča nemoteno poslovanje.

DELO: Pa se splača izvažati jeklo?

BURNIK: Vprašanje sem, priznam, pričakoval. Res izvozimo precej jekla, količinsko okoli 30 odstotkov. Vedeti pa je le treba, da v Štorah izdelujemo specialna jekla, specialne profile in vzmetno jeklo, tako da kljub recesiji, ko velike evropske jeklarne zmanjšujejo proizvodnjo, izvažamo kar precej, saj imamo pester, širok in prilagodljiv proizvodni program.

DELO: Kako pa je s cenami? Ste morda imeli kakšen antidumpinški proces?

BURNIK: Ne, ne. Dosegamo normalne evropske cene, res pa je, da so nižje kot doma. Vendar izvažati moramo, saj smo odvisni od uvoza repromateriala: starega železa, ferolegur, grafitnih elektrod, ognjevarnih materialov... Zato bomo izvažali seveda tudi letos.

DELO: Čeprav bi vse to lahko dražje prodali doma?

BURNIK: Navkljub temu. Največ izvažamo majhnih profilov iz stare, manjše valjarne (polovica proizvodnje gre v izvoz), po katerih je veliko povpraševanja doma in po svetu – vse bi lahko izvozili, vendar bi bili domači predelovalci brez blaga. Že tako morajo nekaj tega uvažati. Izvažamo tudi v Bolgarijo, Poljsko, od tam pa dobivamo staro železo, nekatere polizdelke, gredice itn. Podobno bo tudi letos. Gospodarski načrt za letos je v pripravi, z njim malo zamujamo, to pa zato, ker niso bili znani pogoji gospodarjenja. Tudi letos načrtujemo petodstotno rast proizvodnje.

DELO: To je nad republiški in zvezni predvidevanji.

BURNIK: Malo več je, res, več bomo tudi zaposlovali (tri odstotke), vendar pričakujemo tudi vsaj za dva odstotka višjo storilnost. Proizvodni program bomo še naprej bogatili, tako da vseh teh rezultatov ne gre gledati le kot povečanje blagovne proizvodnje. Tudi pri osebnih dohodkih smo šli bolj smelo že lani, osebni standard po našem prepričanju in mnenju našega sindikata letos ne bi smel nazadovati. Seveda smo za stimulatívno nagajevanje, saj smo lani prav na ta način dosegli, da nam proizvodnja tudi v poletnih mesecih ni nazadovala, da se je dvigala.

DELO: Kaj bi lahko dodali k štorski osebni izkaznici?

BURNIK: Vseh nas je 3.600, imamo 15 tozdov, šest delovnih skupnosti skupnih služb, smo člani sozda Slovenske železarne. Lanska vrednost realizacije štorske železarne je 9,5 milijarde, dohodek je razmeroma visok (3,5 milijarde din), vendar nismo zadovoljni, saj se je povečal manj, kot je bila stopnja inflacije. Visoka je amortizacija: 750 milijonov din. Povprečni osebni dohodek je bil 19.825 din.

DELO: Kolikšen pa vaš?

BURNIK: Nekaj manj kot 46 tisoč din, razmerje med najvišjim in najnižjim osebnim dohodkom je 1 : 4,1, prej je bilo 1 : 6,7 in se bojim, da smo malo popustili uravnolovki. Okoli 80 odstotkov vseh del je pri nas merljivih, osebni dohodek dobijo delavci na osnovi osebne ocene skupine, seveda tudi glede na finančni uspeh tozda in velikost proizvodnje.

DELO: Kako ocenjujete možnosti štorske železarne v letošnjem letu, v prvem letu stabilizacije?

BURNIK: Realno in vendar optimistično. Na začetku leta smo bolj založeni z repromaterialom in surovinami, kot smo bili lani. Ko bomo v okviru sozda definirali, glede na zahteve sprememb deviznega zakona, t. i. reprocelote, ko bomo

torej vedeli, s kom se bomo dohodkovno in drugače povezovali. Od tega bo precej odvisno, kakšne bodo dejanske možnosti za gospodarjenje letos. Za nas je velikega pomena, da ohranimo možnost kompenzacij v izvozu, pa tudi možnost maloobmejnega prometa s sosednjo Italijo. Res so kompenzacije pogosto napadane, češ da dajejo državi malo deviz, vendar pa dajejo uvozno odvisni proizvodnji zagon. Po drugi strani pa gre za dolgoletno sodelovanje, s Poljaki, denimo, za petnajstletne načrte blagovne menjave in kooperacijskih odnosov. Če bi z administrativnimi predpisi preprečili te možnosti dolgoročnega povezovanja, bi se razmere za nas poslabšale.

DELO: Se je mogoče tudi doma povezovati dolgoročno, tako kot ste se s Poljaki?

BURNIK: Lahko, to tudi počnemo. Skupaj z našimi pomembnejšimi kupci bomo povečali proizvodnjo v Štorah za okoli sto tisoč ton, to je za 80 odstotkov. Seveda bomo gradili v etapah. Najprej bomo odpravili ozka grla, zlasti v jeklarni, kjer je to grlo naprava za kontinuirano vlivanje jekla. V prvi fazi naj bi jeklarne dobila še novo, 3-žilno napravo, še pomembneje pa je, da bomo obe elektro obločni peči rekonstruirali in bodo poslej vodno hlajene, tako stene kot oboki.

DELO: Lahko to malo natančneje pojasnite?

BURNIK: Preprosto, sedanjih ognjevarnih opek, ki jih ozidamo okoli peči, ne bomo več potrebovali, kar pomeni, da bo manj stroškov in manj zastojev v proizvodnji. Vzdržnost peči se bo precej povečala in cevi bomo menjali le vsako leto, dve, medtem pa bo jeklarne lahko nepretrgoma delala. Pričakujemo, da se bo proizvodnja povečala na okoli 50 tisoč ton gredic in da jih ne bo treba več uvažati.

Resda bo treba uvoziti nekaj več starega železa, a to je le cenejše od gredic. Zdaj uporabljamo 80 odstotkov domačega jekla, dvajset odstotkov uvoženega potem pa uvažali ne bi več. Poleg tega je jeklo, ki ga dobimo iz Poljske, slabše kakovosti od našega. S postopnimi naložbami v jeklarne in valjarne bi izboljšali kakovost jekla, lahko bi izdelovali nove jeklene profile, tja do kovaškega železa, ki ga rabijo v Zrečah. V tretji fazi pa podobno kot na Jesenicah in Ravnah, razmišljamo o uvedbi t. i. ponovnične tehnologije, kjer bi v večji peči (55-tonski) pretaljevali jeklene odpadke, potem pa izdelovali jeklo v posebni napravi, kar bi zvišalo zmogljivost peči za približno 40 tisoč ton na leto. Ne bi zidali nobenih novih zidov, po letošnjih cenah pa bi nas naložbe stale 3,750 milijarde din, v prvi fazi pa 1,7 milijarde din.

DELO: Veliko denarja. Kje ga boste dobili?

BURNIK: Bolj se opiramo na lastne moči in na moči naših partnerjev, sovlagateljev, kot na bančna posojila, čeprav tudi brez njih ne gre. Naložba bi bila etapno, na leto bi lahko namenjali zanjo okoli milijardo din, približno toliko, kot imamo amortizacije. Mislimo, da to ne bi bilo ne tvegano ne erealno.

DELO: Z denarjem pa je zdaj precej slabše, mar ne?

BURNIK: V stabilizacijskem letu smo si zadali tudi cilj ohraniti tekočo likvidnost in seveda tekoče poslovati. Likvidnost nadvse skrbno in nenehno spremljajo finančne skupine. Čutimo pa, da se likvidnost zaostuje, čeprav smo sami za zdaj dobro preskrbljeni z lastnimi sredstvi. Kot vse kaže, bomo imeli iz minulega leta precejšen delež neplačane realizacije, slabi plačniki pa so zlasti v drugih republikah.

DELO: Boste slabim plačnikom tudi v prihodnje prodajali?

BURNIK: Prodajali bomo, a se bomo pogovorili o prioritarnih dobavah. Pravzaprav bomo ravnali po nekakšni metodi ABC. A so tisti, ki z nami dolgoročno sodelujejo, ki snujejo skupen razvoj, sovlagajo, dajejo devizno participacijo. B so tisti, ki so dobri plačniki, C pa drugi. Interna banka našega sozda se še bolj kot z likvidnostjo otepa s problemom menic. Imajo jih za prek 3 milijarde din, kar pomeni, da železarji kreditiramo ostalo gospodarstvo.

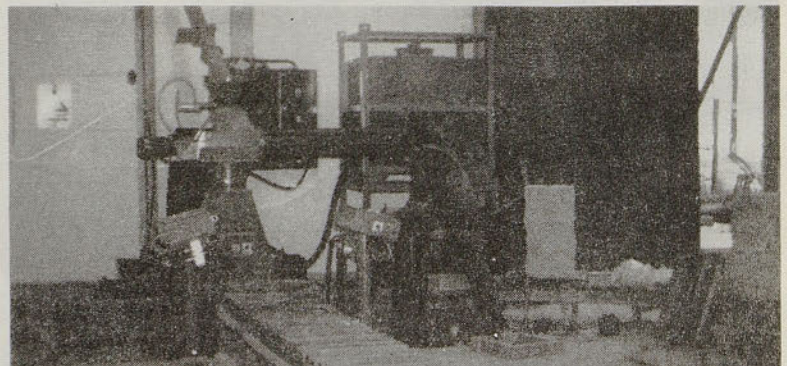
DELO: Omenili ste sodelovanje. Kako pa je s sporazumom o sodelovanju z RMK Zenica?

BURNIK: To so podpisali na sozdovski in višji ravni. Mi iz RMK Zenica dobimo samo nekaj rude. Žal pa rudnik Omarska še ni začel delati (menda bo začel čez dve leti), tako da tudi zeniškimi železarjem močno primanjkuje rude, pa tudi belo surovo železo, kolikor ga imajo, sami porabijo. Plavži v Zenici delajo le s 60-odstotno zmogljivostjo prav zaradi pomanjkanja rude. Uvoziti rudo, kot so nam predlagali, pa se seveda ne izplača.

DELO: Ali imamo dovolj železarskih zmogljivosti?

BURNIK: Zmogljivosti jugoslovanskih železarn so povsem neuskaljene. Imamo velika ozka grla, drugje spet mnogo prevelike zmogljivosti, na primer v valjarinah. Zato je tudi toliko t. i. »lon arbeits« za predelavo, kot je to počela vse lansko leto skopska železarna. Toliko, da je s čim zapolnila zmogljivosti. V železarsko proizvodnjo smo pri nas vložili veliko denarja, veliko preveč, če upoštevamo, kaj nam naša črna metalurgija, pa proizvajalci železa in jekla sedaj vračajo.

(Nadaljevanje na 3. strani)

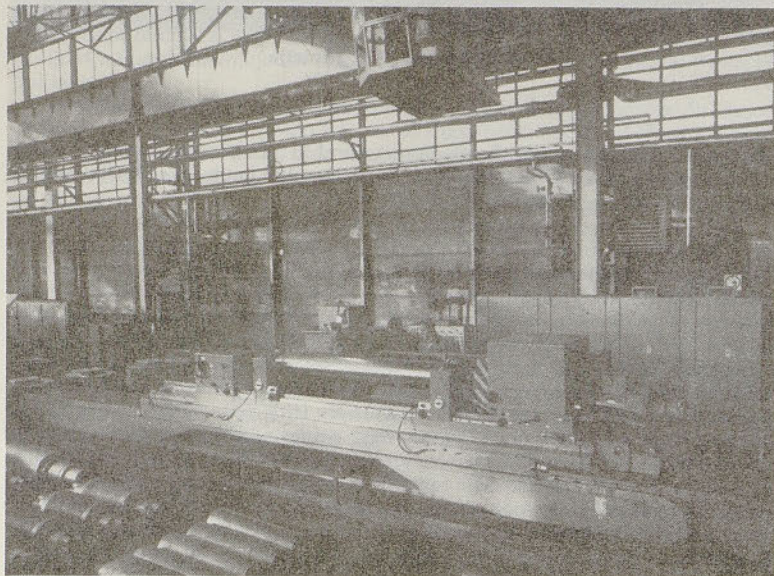

V livarni hidravlične litine (DLT Simovič)

PRIDOBITEV V OBDELOVALNICI VALJEV

V obdelovalnici valjev smo v januarju letos dali v obratovanje nov brusilni stroj SAXW 630, s čemer bomo odpravili ozko grlo brušenja pri proizvodnji valjev.

Brusilni stroj SAXW 630 je namensko grajen za zunanje brušenje valjev. Nazivni premer brušenja je 630 mm, največji premer brušenja je 750 mm. Dolžina brušenja je 4000 mm. Stroj je sodobno zasnovan in v standardni izvedbi omogoča konveksno in konkavno brušenje. Zahteve po tovrstnem brušenju so pri valjih pogoste tako za valjanje pločevin kakor pri valjih za izdelavo tesnilnih materialov, folij in papirja. Stroj je specialne izvedbe z avtomatskim primikom, avtomatskim kosmačilnim ciklusom in z avtomatskim iztekom. Dejanska in želena dimenzija se

Nov brusilni stroj SAXW 630 v obdelovalnici valjev

KAKO IZDELATI CENEJŠE JEKLO, KOT JE NAŠE?

(Nadaljevanje z 2. strani)

DELO: Kako presoiate položaj vaše železarnе v okviru sozda Slovenskih železarn? Ste s sozdom zadovoljni ali pa imate nanj kakšne pripombe?

BURNIK: Kar zadovoljni smo. Sodelovanje v sozdu ima prednost, precej stvari tako lažje usklajujemo. Tako skupen dolgoročni razvoj (izdelali smo študije o razvoju sleherne železarnе do leta 2000), uspešno uresničujemo delitev programov, precej dobrih lastnosti ima sozd pri urejanju oskrbe z reprodukcijskimi materiali, od doma in iz tujine. Uvoz imamo skupen, za izvoz pa še nekako po tradiciji, pa zaradi poslovnih zvez, vsak zase poskrbi. Tudi interna banka je izrednega pomena za finančno organizacijo, poslovala je kar dobro. Seveda so v sozdu tudi slabosti in tudi neusklajeni odnosi. Navadno je tako, da so dogovori zelo lepi in ustrezajo vsem, v praksi pa je marsikaj lahko drugače. **Mi smo v sozdu najmanjši, vendar pa, če upoštevamo lanske devetmesečne podatke, imamo najvišji dohodek na delavca, največji konvertibilni izvoz, pa tudi najvišje osebne dohodeke med vsemi jugoslovanskimi železarnami.**

DELO: Kakšno pa je usklajevanje razvoja in programov na zvezni ravni?

BURNIK: Pred dvajsetimi leti smo se v jugoslovanskem železarstvu precej lažje in pametneje dogovarjali in razumeli, veliko več smo naredili za usklajen razvoj vsake železarnе in celote skupaj kot zdaj od vseh različnih interesih, ki vlečejo vsak na svojo stran. V okviru splošnega združenja črne metalurgije Jugoslavije se seveda dogovarjamo in tudi dogovorimo – a precej lažje o cenah kot o čem drugem. Pri cenah smo si hitro vsi edini. Slišati je, da snujejo elektrojeklarne v BiH, v Sisku in še kje. Z vso odgovornostjo si upam trditi, da imamo na tem področju velik nered. Prav tako trdim, da se bodo posledice nespametnega vlaganja pokazale, morda ne takoj, morda čez deset let, in da bo zaradi takšnih nespametnosti glava bolela ne le metalurgijo, temveč vse gospodarstvo. Nekatere železarnе so vreče brez dna, ne dajejo niti približno toliko, kot bi morale in kolikor pričakujemo ob tako visokih naložbah. Tja do leta 1990 naj bi vložili okoli 300 milijard din v jugoslovansko jeklarstvo. Od kod pa bomo dobili toliko denarja? Po drugi strani pa bi morali vlagati po malem in po pameti, da bo jeklo cenejše, da bomo storilnejši in konkurenčnejši v izvozu. Ne le mi jeklarji, tudi kovinskopredelovalna industrija, ki mnogo premalo izvažata. Mi smo z nekaterimi partnerji sklenili dogovore o skupnem izvozu. Jeklo dajemo sposobnim izvoznikom po ceni, kolikor dobimo zanj v izvozu. Tako nudimo partnerjem priložnost, da se izkažejo v izvozu, nekaj pa kane tudi nam. Tak primer so, denimo, vzmeti, ki jih skupaj s Tovarno vagonov Kraljevo izdelujemo za italijanske kupce.

DELO: Ko že govorimo toliko o razvoju, znanstvenem ali vsaj pametnem načrtovanju novih naložb itn., kako pa je z inovacijsko dejavnostjo v štorski železarni?

BURNIK: Inovacijska dejavnost je v Štorah tradicija, imamo tudi posebno društvo. Lani so v celjski občini registrirali 400 inovacijskih predlogov, od teh jih je bilo sto iz naše železarnе. Smo stara železarna, imamo 130 let tradicije, pa zato tudi veliko zastarelih opravil, ki bi jih bilo mogoče posodobiti in izboljšati delovne razmere, storilnost in finančni učinek. **Reči moram, da so inovacijske rešitve lani prinesle sto milijonov din prihranka. Izkazuje pa se, da je še veliko notranjih rezerv – v izkoriščanju zmogljivosti, delovnega časa, naprav ...**

prikazujeta digitalno. Stroj omogoča konvencionalno zunanje brušenje, zarezno brušenje, brušenje konusov in konkavno – konveksno brušenje.

V obdelovalnici valjev je to četrti brusilni stroj in smo z njim zaokrožili kapacitete za brušenje valjev do dimenzij $\varnothing 1100 \times 6000$ mm. Nov brusilni stroj je velika pridobitev za proizvodnjo valjev, ker je na vseh valjih novejša konstrukcije potrebno brušenje, istočasno pa je tudi veliko povpraševanje po storitvenem brušenju na valjih. Za celovitost ponudbe smo proizvajalci dolžni zagotavljati tudi servis oziroma potrebne dodelave na svojih proizvodih. Brušenje valjev že opravljamo za potrebe valjarne II. in papirnice Radeče ter delno tudi za druge naročnike. Nov brusilni stroj bo omogočil skrajšanje pretočnih časov redne proizvodnje in tudi skrajšanje dobavnih rokov za storitvena brušenja. Istočasno pomeni nov stroj tudi večje obveze, ker pozitivne učinke lahko dosežemo samo z dobrim delom, ki se odraža v kvalitetni obdelavi in večji produktivnosti. S skupnimi prizadevanji vseh, ki sodelujejo v proizvodnem procesu, bomo to tudi dosegli.

POVALEJ Leopold

POMEMBNE NOVITETE

V preteklem letu je bilo sprejetih precej novitet s področja zdravstva in invalidsko pokojninskem zavarovanju. O tem je bilo že veliko povedanega, še vedno pa jih precej ne ve, da Samoupravni sporazum o uresničevanju zdravstvenega varstva Ur. l. SRS 26/83, prinaša med ostalimi noviteta, še naslednje:

– bolniški stalež do in nad 30 dni bremeni delovno organizacijo, razen za nego družinskega člana. (Za nego je 75 % OD).

– Delavci, ki na podlagi zdravniškega konzilija (zdravnik ZP Štore izstavi zdravniško potrdilo, ne morejo opravljati za določen čas svojega dela, imajo pravico do razlike med osebnim dohodkom in višino nadomestila, ki bi mu šlo, če ne bi delal (bi bil v bolniškem staležu – čl. 26).

– Kontrolo bolnih na domu opravljajo pooblaščenice osebe iz naše nadzorne službe. Kontrolo bolnih lahko zahteva vodstvo TOZD ali zdravstvena služba.

– Delavcu, ki mu je odvzet osebni dohodek v času bolniškega staleža zaradi kršitve bolniškega reda ali po zdravniškem konziliju, prav tako za vse neplačane izostanke, plača prispevek delavec sam iz osebnega dohodka naslednjega meseca.

– Za predčasno pokojnino je potrebno, da je delavec star 55, delavka 50 let in ima pokojninske dobe 35 oziroma ženske 30 let. Za vsako manjkajoče leto pokojninske dobe do 40 oziroma 35 let se odbije 2 %, nato se izračuna starostna pokojnina. Izračunana starostna pokojnina pa se zmanjša za vsako leto predčasnega odhoda v pokoj za 1,5 % in za vsako manjkajoče leto pokojninske dobe do 40 let (moški) oziroma 35 let (ženske) pa 0,5 %. Ko dopolni moški starost 60 let in ženska 55, se odbitek za predčasni odhod v pokoj, to je 1,5 % in 0,5 % na leto ukineta in ostane odbitek samo na manjkajočo pokojninsko dobo.

Pomembnejše informacije lahko dobite pri tov. Lamutovi, tel. 646!

M. L.

POSVETOVANJE O RACIONALNI PORABI ENERGIJE V ČRNI IN BARVASTI METALURGIJI IN LIVARN SLOVENIJE

Dne 8. 12. 1983 je bilo posvetovanje o racionalni porabi energije v sejni sobi TOZD jeklovlek Železarnе Štore. Pobudnik posvetovanja je bilo Splošno združenje črne in barvaste metalurgije in livarn Slovenije, organizator pa Železarna Štore, TOZD energetika.

Glede na trenutno energetska situacijo v državi in velikih porab energij v tej industrijski panogi se je pokazalo, da je bilo to posvetovanje zaradi kvalitetnih pripevkov z referati in srečanja energetikov z izmenjavo izkušenj prepotrebno zaradi zaostrenih pogojev gospodarjenja z vidika ekonomičnejšega poslovanja.

Zaradi pomembnosti posvetovanja je bila udeležba zelo velika s področja črne in barvaste metalurgije in livarn Slovenije ter raziskovalnih in izobraževalnih ustanov.

(Nadaljevanje na 4. strani)

Udeleženci posvetovanja

Ob 40-letnici

Razvoj osvobodilnega gibanja na Stajerskem je še ob koncu leta 1943 zaostajal za drugimi slovenskimi pokrajinami, zakaj slovenska Stajerska se je že v prvem letu okupacije znašla v izredno težkih pogojih. Okupatorji so zelo resno vzeli ukaz Hitlerja ob njegovem obisku v Mariboru, naj mu to deželo napravijo zopet nemško. Posluževali so se najbolj krutih metod preganjanja, zapiranja, streljanja domoljubov, izseljevanja prebivalstva. Čeprav so enote IV. operativne cone vložile vse napore za preprečevanje okupatorjevega nasilja, so v tem le stežka uspevale, zato tudi do večjega razmaha narodno-osvobodilnega gibanja ni mogli priti. Vodstvo osvobodilnega gibanja je uvidelo, da je treba na to območje poslati večjo vojaško enoto, kar bi omogočilo vojaško in politično povezavo, učinkovito kontrolo nad tem ozemljem in s tem učinkovitejši odpor okupatorju. Sredi novembra 1943 je vrhovni komandant NOV in PO tov. Tito prvič predlagal, naj bi v predvideni nemški ofenzivi ena od predvidenih partizanskih skupin delovala v smeri proti Stajerski; združila naj bi se s hrvaškimi enotami. Glavni štab NOV in PO za Slovenijo je po privolitvi Vrhovnega štaba določil za pohod na Stajersko XIV. divizijo; imela je že bogate izkušnje v borbah s sovražnikovimi enotami in zato prekaljene borce.

Vrhovni komandant NOV je 5. januarja 1944 odobril ta pohod. Tako je XIV. divizija NOV in PO že 6. januarja 1944 krenila s Suhorja na osvobojenem ozemlju Bele Krajine preko Hrvaške na svoj težavni, zgodovinski pohod. Težavna pot po Moslavini, Turopolju in Kalniku se je zaradi sovražnikovih operacij zavlekla, dokler niso partizanske enote v neprestanih spopadih z ustaškimi enotami prispele v Hrvaško Zagorje in 4. februarja v bližino Sotle. Zvečer 6. februarja 1944 so v največjem redu pri Sedlarjevem prekorračile Sotlo čez plavajoči most, ki so ga naredili hrvaški terenci s pomočjo borcev 2. bataljona Tomšičeve brigade. Prehod so varovali bataljoni Serčerjeve brigade. Ko so obmejni cariniki obvestili nemško posadko v Podčetrtku, da so srečali partizanske kolone, so bili Nemci presenečeni. V prvi vasi ob meji so partizani naleteli na Kočevarje, v drugih vaseh so bili besarabski Nemci. Slovenske družine so Nemci iz vseh krasnih in bogatih dolinskih vasi ob meji izselili. Sedaj so se po teh slovenskih domacijah šopirili oholi Kočevarji in Besarabci.

Ko so partizani prekorračili Sotlo in stopili na slovenska tla, so takoj videli in občutili, da so na tleh terorja in brezmejnega političnega zatiranja. Ko so srečali kmeta, ki se vračal domov, jih je začudeno gledal, toda po kratkem razgovoru so postali zaupni prijatelji. Potem ko so obrazložili vzroke in namene partizanov, so ga vprašali, če ve, kako se imenujejo. Mirno jim je odgovoril: »Ja, vi ste pa banditi.«

POSVETOVANJE ...

(Nadaljevanje s 3. strani)

Železarna Štore je imela od enajstih referatov dva, ki sta obravnavala dejavnost in uspehe železarnice na področju oskrbe železarnice z energijo, konstrukcij lastnih naprav in zmanjševanja porabe energije.

Vsebina zaključkov delovnega in uspešnega posvetovanja je bila naslednja:

1. Strokovno posvetovanje o racionalni porabi energije je pokazalo, da so v večjih delovnih organizacijah primerno organizirana energetska gospodarstva in ustrezni teami, ki s svojim delom in v sodelovanju z ostalimi strokovnimi sodelovalci znotraj in izven delovnih organizacij dosegajo primerne rezultate pri koristni porabi vseh vrst energije.

2. Kljub temu še vedno na številnih področjih ne izrabljamo energije dovolj koristno, med drugim tudi zaradi neustreznega motiviranja. Zato je bilo predlagano, da delovne organizacije sprejmejo pravilnike za ekonomsko vzpodbudo za prihranke pri porabi energije.

3. Da bo prenos raziskovalnih rezultatov v vsakdanjo prakso hitrejši, je potrebno povsod tam, kjer tega še ni, organizirati ustrezne teame, ki bodo povezovali energetike, tehnologe in organizatorje proizvodnje. Z namenom širšega seznanjanja z uspešnimi razvojnimi nalogami na področju uporabe energije ter medsebojnega prenosa znanja bo prišlo do strokovne povezave tudi na nivoju splošnega združenja. Naloga tega teama bo strokovno usmerjanje programov, ocenjevanje doseženih rezultatov in koordiniranje prenosa rezultatov v prakso.

4. Investicije, ki znižujejo porabo energije ali pa omogočajo prestrukturiranje porabe energije, morajo imeti ustrezno družbeno podporo zlasti pri kreditiranju kot tudi pri uvozu opreme.

5. Potrebna je izraba obnovljive energije predvsem iz večjih proizvodnih centrov za ogrevanje naselij, rastlinjakov in drugih koristnikov ob upoštevanju ekonomskih in drugih pogojev.

6. Ekonomski prihranki, ki nastanejo pri koristnejši porabi energije, naj se prioritarno uporabijo za stimuliranje delavcev, za nadaljnje raziskave in uvajanje novejših rešitev pri porabi energije.

7. S prerazporeditvijo delovnega časa v sicer proste delovne dneve konec tedna in praznike ter v čas letnega dopusta je potrebno prilagoditi proizvodne procese razpoložljivi energiji v energetsko ugodnejšem letnem času, ob primerni stimulaciji za izgubljene ugodnosti delavcev.

8. Bodoči razvoj proizvodnih surovin in primarne predelave bo potrebno v večji meri usmerjati in ocenjevati tudi glede na možnosti preskrbe z energijo.

9. Posledica zmanjševanja dobav energije v črni in barvisti metalurgiji in livarnah Slovenije se bo prikazala z ustrezno analizo. Z obdelavo posredovanih podatkov delovnih organizacij za november in december bo izdelana korelacija med zmanjšano porabo energije in zmanjšano količinsko proizvodnjo ter zmanjšanim družbenim proizvodom.

10. Pri izdelavi prioriteten list za dobavo energije je potrebno upoštevati tako tiste, ki direktno izvažajo, kot tudi tiste, ki ta izvoz omogočajo.

11. Za trajno vzpodbudo na področju koristne porabe energije bodo posvetovanja in izmenjava izkušenj postale redna oblika dela raziskovalcev in uporabnikov.

Veber Zoran, dipl. ing. met.

Na pohodu XIV. divizije

Bilo mu je nekoliko nerodno, ker je moral uporabiti take besede. Besedo partizan je imel za psovko, čeprav je čutil, da so »banditi« edini ljudje, ki se borijo zanj, za njegovo zemljo, ženo in otroke.

Takoj prvo noč po prekorračitvi Sotle je partizane napadlo v stegi in brezupni veri v Hitlerja kakih 20 Kočevarjev in Nemcev. Pač niso mogli slutiti, da bi bili »banditi« tako močni, da jih ne bi mogli napasti, razbiti in pobiti. Seveda so se zmotili. Partizani so jih z jurišem razgnali, nekaj pobili, nekaj pa ujeli. Brigade so nadaljevale svojo pot in se nastanile v bližnjih vaseh. Ljudje so jih lepo sprejeli, čeprav niso imeli pojma o moči partizanov in narodno-osvobodilnega upora. Kmalu so uvideli in vedeli, da so partizani Slovenci, ki se borijo na življenje in smrt proti Nemcem, zaupali so jim. Vedeli in čutili so, da so hlapi in da bi jih čakalo še hujše suženjstvo, če bi Hitler zmagal. Niso več verjeli v Hitlerjevo zmago, toda do tedaj tudi niso videli sile, ki bi izgnala Nemce z naše zemlje in ki bi uredila novo življenje našega naroda. Prva taka sila, ki so jo videli, je bila XIV. divizija NOV in PO. Bližnje postojanke so Nemci izpraznili in partizani so šli naprej proti osrčju Slovenije. Sovražnik še ni pokazal svojih namenov. Drugi dan pa so partizani uvideli, kako resno so Nemci vzeli njihov prihod. Zasedli so cesto Pilštanj-Planina in kmalu še ostale ceste.

Na Bohorju je začelo snežiti, sneg in mraz sta odslej spremljala Štirinajsto na vsem pohodu. Zima in sneg sta partizanom v poznejših dneh in tednih povzročala ogromno nadčloveških naporov, težav in tudi žrtev. To se je pokazalo že v borbah na kozjanskem vrhu Federmausu, potem v napadu na rudnik Raštanj in Senovo, to je bila tedaj največja vojaška akcija. Nemci so napadali Štirinajsto s trikrat močnejšimi silami in vendar je niso ustavili. Res pa je morala spremeniti smer pohoda. Vzpostavila je zvezo s Kozjansko četo in s političnimi delavci na terenu in tako močno razgibala teren. Ko so prispeli v sotesko Gračnice na cesti Rimske Toplice-Jurklošter, so na svoje veliko presenečenje zagledali na čelu nemške predhodnice živi zid šolarjev iz Lokavca, ki so jih Nemci uvrstili v kolono kot svojo zaščitnico. Za hip so borci onemeli in oklevali, nato pa otrokom zaklicali naj zbežijo in udarili po Nemcih. Divizijske bolničarke so nudile pomoč štirim ranjenim otrokom. V tej soteski je med hudim bojem padel komandant bataljona Serčerjeve brigade Ilija Badovinac. Divizija je spremenila načrt in nadaljevala pot med Laškimi in Jurkloštrom čez Hom skozi Vrh nad Laškimi, Olešče in Kanjuce, po težkih bojih proti Storam, kjer je v noči med 13. in 14. februarjem prekorračila Voglajno, železniško progo in cesto na Opoki pri Storah, minirala železniško progo, zaradi česar je iztirilo nekaj vagonov nemškega vlaka, nato pa nadaljevala pot proti Dramljam, kjer se je predala nemška posadka. Po okrepljenem odmoru na Gornjem Jesenku so borci nadaljevali težavno pot na Paški Kozjak, kjer so bili ponovno obkoljeni. Sledili so vse težji boji in preboji na Basališču, na Graški gori, ki je dobila naziv »gora jurišev«, na Plešivcu, na položajih nad Soštanjem in Topolšico, kjer je imela divizija hude izube. Prebila se je z nadčloveškimi naporji in hudimi žrtvami pri Kaplanu.

Boji so se nadaljevali v Belih vodah, na Ljubnem, v Solčavi, dokler se 25. februarja ni končala sovražnikova ofenziva. V teh bojih je blizu doma padel tudi mladi pesnik Karel Destovnik-Kajuh. Po skoraj treh tednih neprestanih bojov in pohodov je divizija vzpostavila stik s štabom IV. operativne cone. Nemci so uradno razglasili, da so »banditsko« divizijo uničili. V resnici pa je bila 28. februarja podrejena štabu IV. operativne cone. Na Graški gori in v Završah se je 22. in 23. marca 1944 znova zbrala vsa divizija, razen Tomšičeve brigade. Število borcev je naraščalo, izboljšala se je tudi njena oborožitev. Ob koncu narodnoosvobodilne borbe so borci brigad Štirinajste skupno s 3. jugoslovansko armado zajele pretežni del von Löhrrove balkanske armadne skupine E, skupaj s kvizlinškimi formacijami. Štirinajsta je zasedla ozemlje vzhodne Koroške od Velikovca do Borovelj, z dravskimi mostovi vred. Serčerjeva in Bračičeva brigada sta 13. maja vkorakali v Celovec. Za svoje zasluge je bila XIV. divizija NOV dne 29. novembra 1951 proglašena za proletarsko divizijo.

Za pohod na Stajersko nikakor ni bila Štirinajsta divizija izbrana zgolj po ključju. Veliko je zagovornikov trditve, da je bil to takrat cvet slovenskega partizanstva. V njenem sestavu so bile pred odhodom iz Bele Krajine Tomšičeva, Serčerjeva in Bračičeva brigada. Divizija naj bi štela od 1125 do 1200 borcev. Že uvodoma smo zapisali, s kakšno posebno nalogo je odšla na Stajersko, da bi preprečila nemško mobilizacijo, usmerila slovenske fante v svoje vrste in tako dosegla številčni sestav »prave divizije«. Svoje poslanstvo je vzorno opravila, kljub vsem težavam in oviram.

R. U.

NA CESTI NISI SAM

O blagajni vzajemne pomoči

Po vsej Jugoslaviji deluje v organizacijah združenega dela precejšnje število blagajni vzajemne pomoči. Namen ustanavljanja in delovanja blagajni vzajemne pomoči je, da si delavci z zbiranjem sredstev zagotavljajo medsebojna denarna posojila, kadar je kdo v sili ali kadar kdo posojilo nujno potrebuje.

V tem sestavku vas želimo najprej primeroma seznaniti, kako takšna blagajna deluje v Rudarsko metalurškem kombinatu Zenica, v nadaljevanju pa o tem, kako potekajo prizadevanja za ustanovitev takšne blagajne v naši delovni organizaciji.

V tovarniškem glasilu RMK Zenica »Metalurg« je bilo v lanskem letu objavljeno poročilo o poslovanju blagajne vzajemne pomoči v letu 1982. Zanimivo iz tega poročila je, da je v blagajno vključenih 18610 članov, da je bilo v tem letu novospregjelih 2121 članov in da je usluge blagajne koristilo 10690 članov od skupno približno 23000 delavcev. Posojila so člani koristili za reševanje mnogih življenjskih vprašanj, od nakupa učbenikov za otroke, do nakupa avtomobila, stanovanja, gradbenega zemljišča, ozimnice, za letni dopust itd. Iz blagajne je bilo tako vplačanih 44 milijard 386 milijonov starih dinarjev, v primerjavi s prejšnjim letom 130 milijonov več.

Nadalje iz poročila izhaja, da so izpolnili osnovno nalogo blagajne: da čimveč je število članov koristi posojilo, s čimer so izpolnjevali načrt stabilizacije in zaščitili standard delavcev. Ustvarili so višek prihodkov za 4,76 milijona dinarjev, ki se je formiral od simboličnih obresti za izplačana posojila. Ta sredstva so prenesli k sredstvom iz katerih se izplačujejo posojila. Toliko o tem, kako je blagajna vzajemne pomoči delovala v RMK Zenica.

In kako pri nas?

Izvršilni odbor pri konferenci OO ZS ŽS je na pobudo OO sindikata, že v letu 1982 pričel z akcijo ponovnega formiranja blagajne vzajemne pomoči v naši delovni organizaciji. Konec tega leta je bil pripravljen in posredovan v razpravo, na sindikalne skupine, osnutek pravilnika o poslovanju in organiziranju blagajne vzajemne pomoči. Po razpravi, marca lani, je bila imenovana komisija, ki je zbrala pripombe in jih vnesla v pravilnik. Predlog pravilnika je bil nato ponovno posredovan v razpravo. Istočasno je potekala akcija evidentiranja delavcev, zainteresiranih za članstvo. Ugotovljeno je bilo, da je le ta po TOZD in DS zelo različna, vendar pa občutno premajhna. In ki je že od vsega začetka glavni problem te akcije in premajhne zainteresiranosti delavcev za to obliko varčevanja?

Potrebna je bila določena vsota denarja, s katero bi lahko blagajna pričela normalno poslovati. Tako se je pričela akcija, da se iz sklada skupne porabe na nek način pridobijo sredstva v ta namen. Na zadnji seji komisije za družbeni standard in stanovanjske zadeve, dne 27. 1. 1984 so o tem razpravljali in sprejeli sklep, da se, po tem, ko bo blagajna formirana, nakažejo na račun blagajne sredstva v višini 300 starih milijonov, ki so vračljiva v roku 6 mesecev.

Pravilnik o organiziranju in poslovanju blagajne vzajemne pomoči, bo tako potrebno nekoliko spremeniti in dopolniti ter čimprej formirati organe blagajne vzajemne pomoči.

Menim, da sem v tem kratkem sestavku le uspel prikazati bistveni pomen prizadevanj za ustanovitev blagajne vzajemne pomoči in da bo med delavci postalo večje zanimanje za to obliko varčevanja. Prej ko bo blagajna ustanovljena, prej bomo lahko pričeli koristiti ugodnosti, ki jih ta prinaša.

Jošt

IV. DELOVNO TEKMOVANJE KOVINARJEV

Zveza sindikatov Slovenije, Občinski svet Celje organizira tudi v letošnjem letu delovno srečanje (tekmovanje) kovinarjev.

Ker je naša delovna organizacija ena od tistih, ki predvsem zaposluje delavce kovinske stroke, je prav in potrebno, da takšna tekmovanja organiziramo in se jih tudi sami udeležujemo.

Z ozirom na izraženo pripravljenost ocenjujemo, da bodo na internih in občinskem tekmovanju v letu 1984 sodelovale naslednje DO: EMO, ZELEZARNA, CINKARNA, ŽIČNA, KLJUČAVNIČAR, PREVOZNIŠTVO, INGRAD, ZLATARNA, AVTO CELJE, LIBELA, KLIMA, IZLETNIK.

Z ozirom na veliko število udeležencev in glede na velike materialne stroške, ki so vezani na organizacijo in izvedbo tekmovanj, kakor tudi angažiranost posameznikov iz DO, je organizacijski odbor glede na predhodna tekmovanja letos pripravil naslednji predlog:

Interna tekmovanja na nivoju DO bomo izvršili skupaj s IV. delovnim tekmovanjem kovinarjev občine Celje 23. in 24. marca 1984. Organizacijo in izvedbo tekmovanja bi letos prevzele naslednje delovne organizacije:

ZELEZARNA ŠTORE:	livar kalupar, varilec PLA, varilec REO,
EMO:	orodjar, varilec CO ₂ , varilec TIG,
LIBELA:	rezkalec, konstr. ključavničar (s KLIMO),
KLIMA:	kovinostrugar, konstr. ključavničar (z LIBELO),
AVTO CELJE:	avtomehanic (OTTO, DIESEL).

Namen in cilj takšnih tekmovanj je doseči čim bolj masovno in kvalitetno udeležbo delavcev, sama tekmovanja pa odpirajo široke možnosti proizvajalcem, da prikažejo svoje znanje, se seznanijo s tehnologijo, organizacijo in dosežki na posameznih področjih, izmenjajo izkušnje, spoznanja in dosežke na področju varstva pri delu in samoupravljanja.

Tekmovanja dobivajo vedno večji pomen, zato je potrebno zanje pridobiti čim širši interes med delavci. Najboljšim posameznikom na tekmovanjih je zagotovljena udeležba na republiškem tekmovanju in lepe praktične nagrade, za vse ostale udeležence pa priznanja. Glavni poudarek teh tekmovanj je na praktičnem delu.

Za našo delovno organizacijo pomeni organiziranje takšnega tekmovanja izredno priložnost, da se v obdobju stabilizacije našega gospodarstva v vseh aktivnostih izkažemo kot resnično dobri in najboljši organizatorji dela.

Srečko PETRUŠIČ

Kako smo delali

V skupni proizvodnji v mesecu decembru nismo dosegli operativnega plana za 7,6 %. TOZD tovarna traktorjev je proizvedel 440 traktorjev in dosegel indeks 118.

Elektroplavž

Za mesec december je predvideval operativni plan 4.200 ton proizvodnje grodlja. Doseženo je bilo 3.313 ton ali 78,9 %. Razlog za nedoseganje planirane proizvodnje grodlja je v delni in popolni redukciji električne energije.

Jeklarna

Proizvodnja odličnega jekla v mesecu decembru je dosežena v višini 10.633 ton in je nižja od operativnega plana za 3,9 %. Celokupna proizvodnja v letu 1983 znaša 126.248 ton, kar je 0,7 % nad operativnim planom.

V mesecu decembru je izpadlo okoli 640 ton proizvodnje zaradi večjih nepričakovanih zastojev in redukcije električne energije. Težave so imeli pri oskrbi z ognjevzdržnimi materiali, nekaterimi vrstami ferolegur in kvalitetnim starim železom.

Valjarna I

Skupna proizvodnja valjanih izdelkov znaša 2.522 ton, od tega 2.443 t blagovne proizvodnje in 79 ton za predelavo. Dosežena proizvodnja je višja od operativnega plana za 0,5 %.

Valjarna II

TOZD valjarne II je v mesecu decembru proizvedel 7.178 ton valjanih profilov, kar je v primerjavi z operativnim planom nižje za 11,5 %. Proizvodnja je bila nižja od planirane zaradi neuspelega valjanja specialnega profila V-0310. Vzrok za nižjo količino je tudi proizvodnja, ki čaka na žarjenje in se vodi kot nedokončana.

Jeklovlek

Za mesec december je bila z operativnim planom predvidena količina hladno predelanih profilov 1.130 t. Skupno so proizvedli 1.183 t in dosegli planirano količino z indeksom 104,7.

Livarna I

Dosežena proizvodnja znaša 1.799 ton, kar je za 98 ton manj od planirane količine v operativnem planu. Proizvodnja ni bila dosežena zaradi redukcije električne energije ter okvare primarnega stikala in upora.

Livarna II

V mesecu decembru je znašala proizvodnja 641 ton in je višja od operativnega plana za 3,4 %; še vedno so zaloge surovin kritične.

ZVEZNO POSVETOVANJE O INFORMIRANJU V ORGANIZACIJAH ZDRUŽENEGA DELA

V Beogradu je bilo sklicano posvetovanje o informiranju. Sklicatelj je bila zveza sindikatov Jugoslavije. Posvetovanja so se udeležili predstavniki iz vseh republik in pokrajin. Delegacije so sestavljali predstavniki republiških in pokrajinskih svetov zvez sindikatov, strokovnjaki za komunikologijo ter predstavniki posameznih delovnih organizacij, med njimi tudi naše.

Na posvetovanju so bili prebrani referati o stanju informiranja v organiza-

Operativni plan za januar 84 presežen za 13,4 %.

Plavž	150,8
Jeklarna	117,7
Valjarna I	108,2
Valjarna II	104,3
Jeklovlek	102,0
Livarna I	105,1
Livarna II	87,9
Meh. obdel.	100,0
Traktorji	100,0
DO skupaj	113,4

Obdelovalnica valjev

V mesecu je bilo obdelanih 224 ton valjev ali 82,4 %. Delali so z minimalnimi zalogami surovcov in je na prvih fazah struženja občasno zmanjkovalo dela.

Obdelovalnica litine

Obdelanih je bilo 82 ton ulitkov. OP so presegli za 2,5 %. Sestavili so tudi 117 sestavov in podsestavov. Zaloge surovcov so precej nizke.

Tovarna traktorjev

Plan proizvodnje (373) traktorjev za mesec december so realizirali s 118 %, izdelali so 440 traktorjev. V tem mesecu so imeli zastoje v proizvodnji zaradi pomanjkanja zobnikov za menjalnik, ki jih izdeluje DMB Beograd. Poleg tega so naredili tudi veliko nekompletnih traktorjev zaradi pomanjkanja gum in vertikalnih izpušnih cevi.

Zaposleni

V naši DO je bilo v mesecu decembru zaposlenih 3.579 delavcev, letni plan pa predvideva 3.464 zaposlenih. Z upoštevanjem nadur in pogodbenih del je znašalo število zaposlenih 3.666, kar predstavlja 103,8 % realizacijo letnega plana.

Nadure

Doseženih je bilo 13.884 nadur, operativni plan pa je bil postavljen v višini 13.309 nadur, kar je za 4,3 % več od planiranih. Največ nadur je v letu 1983 imel TOZD vzdrževanje 38.803 in TOZD livarna II 32.292; najmanj pa TOZD GKSG 2.067 nadur in TOZD kontrola kakovoosti 2.531.

Produktivnost

Na nivoju DO je bila produktivnost manjša za 1,1 % od predvidene v letnem planu. Najvišjo produktivnost je dosegel TOZD tovarna traktorjev (i=118) in TOZD jeklovlek (i=105,6), najmanjšo produktivnost je dosegel TOZD mehanska obdelava (i=82,1) in TOZD elektroplavž (i=82,2).

cijah združenega dela po posameznih republikah in pokrajinah. Podani pa so bili tudi referati o organiziranju informiranja v posameznih delovnih in se stavljenih organizacijah združenega dela. Glede informiranja v posameznih republikah in pokrajinah je bilo iz referatov razvidno, da je bil na tem področju napravljen precejšen napredek, saj ima velik del delovnih organizacij svoja tovarniška glasila. Poseben problem pa je njihova vsebina, kjer se ugotavlja, da so informacije velikokrat že zastarele pa tudi njihov efekt ni največji. Zaradi tega so se začele pojavljati teze, da je

(Nadaljevanje na 6. strani)

Kulturne novice

Prikaz kulturnega delovanja 1983 v Štorah

Naj v skromnem sprehodu čez leto 1983 skušam vsaj delno prikazati kulturno prizadevanje naših ljubiteljev kulture oziroma amaterjev. Če le pregleđamo dogajanja, lahko dobimo približno sliko, koliko truda in volje je potrebno, da se oblikuje neki kulturni dogodek, najsi naši godbeniki zaigrajo prijetno skladbo, ali se pripravi gledališka predstava, prijeten ples, zapoje pesem, ali izdela slika. Takoj na začetku naj tudi povem, da se je z ljubiteljsko kulturo v Štorah ukvarjalo preko 350 zanese-

njakov, ki so žrtvovali obilo svojega dragocenega časa, da smo lahko ugodili vsem zahtevam, ki so bile postavljene pred nas. Tudi v letu 1984 želimo, da v vrste ljubiteljev kulture pride čim več novih članov, saj je dela veliko, pa tudi zanimivih dogajanj ne manjka, tako nobenemu ne bo dolgčas. Torej že na začetku vabimo vse, ki bi želeli peti, igrati na instrument, nastopati na odru, plesati, slikati, pisati pesmi ali kaj drugega, v da se vključijo v ljubiteljske vrste naših društev in sekcij.

Naša društva in sekcije so v preteklem letu pripravila 250 nastopov, več samostojnih likovnih razstav in pro-

slav. Za vse te nastope je bilo potrebno veliko priprav in vaj oziroma časa, kar izgleda razčlenjeno po posameznih sekcijah takole:

- pihalni orkester preko 9500 efektivnih ur (okoli 35 članov),
 - mešani pevski zbor preko 6000 efektivnih ur (okoli 30 članov),
 - amatersko gledališče preko 700 efektivnih ur (okoli 45 članov),
 - likovna sekcija preko 3000 efektivnih ur (15 članov),
 - folklorna sekcija Kompole 3000 efektivnih ur (20 članov),
 - pesniki in drugi preko 1000 efektivnih ur,
- skupaj torej preko 29500 efektivnih ur.

Morda na prvi pogled izgledajo te velike številke pretirane, toda za vse zadožitve je bilo gotovo porabljenih še več ur, ki pa niso evidentirane.

Če si priključimo v spomin nekaj posameznih dogajanj, ugotovimo, da je pihalni orkester igral v Šentvidu pri Stični, na pevskem festivalu v železarskih Ravnah na Koroškem v okviru srečanja SOZD Slovenske železarn, imel samostojne koncerte v Celju, Rogiški Slatini, Kozjem in drugje, igral na vseh proslavah in ob drugih priložnostih v občini Celje ter zadostil skoraj vsem potrebam na pogrebni svečanostih za umrle člane kolektiva.

Amatersko gledališče je s svojimi deli sodelovalo na področju reviji gledališč koroških oziroma Vorančevih Kotljev v okviru SOZD Slovenskih železarn, s celovečernimi predstavami nastopalo v Kozjem, Lesičnem, Šentvidu pri Planini, Bistrici ob Sotli, Šentjurju ter drugih krajih, sodelovalo na proslavah z recitali in podobno.

Mešani pevski zbor je v okviru SOZD Slovenskih železarn nastopal na Jesenicah, s samostojnimi koncerti gostoval v

Šentvidu pri Planini, Lesičnem in drugje, nastopal na proslavah v Štorah in Celju in še bi lahko naštevali. Posebno razveseljivo je dejstvo, da je zbor kvaliteto zelo napredoval.

Likovniki so bili zelo marljivi, saj so v preteklem letu pripravili razstavo v Kropi v okviru SOZD Slovenske železarn ter pripravili dve samostojni razstavi v Štorah in Celju. Imeli so tudi svojo likovno kolonijo v Štorah in sodelovali na likovni koloniji SOZD.

Folklorna skupina Kompole deluje zelo dobro, člani so prizadevni, še posebno zakonca Grmek. Zadovoljivo so opravili vse nastope, bili nosilci proslave 4. julija na Svetini in gostitelji srečanja folklornih skupin Slovenskih železarn. Naloge so opravili odlično, v kvaliteti pa se dvigajo na dokaj zavirljivo raven.

V okviru SOZD Slovenskih železarn smo v preteklem letu imeli prvič srečanje pesnikov, na katerem se je kvaliteto predstavil naš sodelavec iz TOZD energetika tov. Franc Andrešek. Tudi AG Železar je naštudiral njegov recital, ki so ga izvajali v čast praznika republike in ob dnevu JLA v Celju in Štorah. Vse tiste, ki se ukvarjajo s prozo ali pisanjem pesmi, vabimo, da se oglasijo, saj želimo ustanoviti sekcijo. Letos nameravamo izdati pesmi Francija Andreška ter ga predstaviti s celovečernim programom njegovih pesmi širšemu občinstvu.

Se bi lahko našteval uspešne nastope naših kulturnih društev in sekcij v preteklem letu, toda naj bo dovolj, saj smatram, da sem z delnim prikazom uspel dokazati navedene trditve o kulturni aktivnosti.

Naj posebno poudarim še prijetno dejstvo, da smo uspeli vzpostaviti res

(Nadaljevanje na 7. strani)

RAZGOVOR O PREVOZIH

V četrtek, 19. 1. 1984, so našo delovno organizacijo obiskali nekateri šoferji in vodilni delavci DO Izletnik iz Celja. Namen tega srečanja je bil, da se skupno pogovorimo o težavah prevozov naših delavcev na in z dela.

Najprej so si gostje ogledali naše proizvodne obrate, nato pa smo se zbrali ob delovnem pogovoru v Domu železarjev. Po pozdravu predsednika konference OO ZS tov. Potrate je predsednik KPO tov. Dušan Burnik na kratko predstavil poslovanje naše DO in nato poudaril pomembnost takšnih oblik srečanj, ki so v veliko obojestransko korist.

Predstavniki naše DO, med njimi so bili tudi naši sodelavci-vozači, so nato opisali posamezne konkretne probleme prevozov na raznih relacijah. Najbolj sta bila izpostavljena dva problema: prenatrpanost avtobusov in nedisciplinarnost nekaterih šoferjev.

Žgoči problemi prevozov nas tarejo predvsem zadnji dve leti. To so pouda-

rili tudi predstavniki iz DO Izletnik. Pojasnili so različne vzroke težje situacije. Kot je povedala tov. Jovanovičeva, direktor DO Izletnik, so težave v tem, da ne morejo širiti strojnega parka, ker prepogosto za to nimajo finančnih sredstev. Skušali pa bodo odstraniti vse tiste težave, ki so vezane na disciplino posameznih šoferjev in na izboljšanje organizacije. Za razširitev prevozov, kar pa je možno samo z nabavo novih – dodatnih avtobusov, bosta obe delovni organizaciji morali iskati skupno ustrezno rešitev.

Ob zaključku sta obe strani izrazili željo, da se še srečamo in da razširimo sodelovanje tudi pri izmenjavi počitniških kapacitet.

Upajmo, da bomo v doglednem času lahko poročali tudi o konkretnih rešitvah.

Ana T.

Udeleženci razgovora IZLETNIK Celje – ŽELEZARNA Štore

ZVEZNO POSVETOVANJE O INFORMIRANJU V ORGANIZACIJAH ZDRUŽENEGA DELA

(Nadaljevanje s 5. strani)

potrebno tovarniška glasila ukinjati in prepustiti informiranje delavcev drugim sredstvom javnega obveščanja. Proti tej tezi so se opredelili predstavniki iz delovnih organizacij, ki so navajali predvsem subjektivne pa tudi objektivne vzroke za to, da ni informiranje v delovnih organizacij tako učinkovito, kot bi moralo biti. Zanimiva so bila izvajanja predstavnikov posameznih delovnih organizacij, ki so predstavili sistem informiranja v svojih sredinah. Ob tem sem lahko ugotovil, da imamo v naši

delovni informacijski sistem dobro zastavljen, potrebno pa bo napraviti še marsikaj za dosego njegove celovitosti in učinkovitosti, predvsem na osnovi uporabe računalnika, na čemer so bili že storjeni določeni koraki, vendar pa nas tu čaka še precej dela. V tem smislu sem tudi predstavil sistem informiranja v naši delovni organizaciji na tem posvetovanju.

Na koncu bi rad poudaril, da je bilo posvetovanje koristno, saj smo izvedeli precej o stanju na področju informiranja v državi, poleg tega pa smo pridobili tudi določene praktične izkušnje, ki jih bomo lahko uporabljali pri našem delu.

O. P.

Pevski zbor Železar na srečanju pevskih zborov na Jesenicah

Recitatorska skupina AG Železar (arh. AG)

Kulturne novice

(Nadaljevanje s 6. strani)

dobre stike s krajevno skupnostjo Štore, s SKIMC in osnovno šolo Štore, kakor tudi z drugimi društvi in organizacijami. Te odnose bomo v bodoče negovali, saj si le s složnim delom lahko nadajamo še boljših rezultatov.

Ne moremo mimo dejstva, da je bila glavni usmerjevalec dejavnosti naših kulturnih hotenj Komisija za kulturo pri konferenci sindikata Železarne Štore, na čelu s prizadevnim predsednikom tov. Ivanom Judežom. Posebno je razveseljivo, da smo na dobre odnose in razumevanje naleteli pri TOZD Železarne Štore, KPO, kakor tudi pri DS. Posebno si je prizadeval TOZD GKSG, ki upravlja s Kulturnim domom. Za povračilo smo razumevanje skušali vračati z nastopi; koliko smo pri tem uspeli, ne vemo, želimo si samo, da bi bilo podobno tudi v letu 1984.

Področje, na katerem nismo uspeli v preteklem letu, je ponovna ustanovitev KINO sekcije. Veliko je opravičljivih razlogov, toda upamo, da se bodo kmalu ponovno pričele predvajati kino predstave. Sedaj generalno popravljajo kino aparature; ko bo popravilo končano, bomo pričeli s potrebnimi aktivnostmi in upamo, da bomo imeli tokrat srečno roko, tako da bomo uspeli ponovno ustanoviti kino sekcijo. Če bo

železarna Štore podpisala dogovor s Kino podjetjem-Celje, imamo že zagotovljenih 10 mladinskih filmov zastoj, torej trud ne bo zaman.

In kaj nas časa v 1984. letu? Obilo dela, saj so društva napravila dokaj zahtevne programe, za katere pa sem prepričan, da bodo izpolnjeni. Smo tudi gostitelji srečanj v okviru SOZD Slovenske železarne in to:

- slikarska kolonija – maj/junij,
- srečanje literatov – oktober,
- srečanje gledališč – november.

Poleg tega gredo naši pevci in godbeniki na pevski festival v Šentvid pri Stični, naša društva in sekcije bodo sodelovala v okviru vseh srečanj SOZD, udeležili se bomo pustnega karnevala v Celju, gostovali na področjih, kjer prebivajo naši delavci, s koncerti, igrami, razstavami in plesi. Skratka, tudi letos je obilo dela, zato naj ponovno izrazim željo naših društev in sekcij, naj vsi ki imajo veselje delati v katerikoli obliki ljubiteljske – amaterske kulture, pridejo in se nam pridružijo.

Naj svoj prikaz dejavnosti kulturnih društev in sekcij v Štorah zaključim z mislijo, ki je bila izrečena pred nedavnim na Jesenicah: »Vsak kos jekla in vsak izdelek, ki potuje iz naših železarn in delavnic, nosi nalepko, kjer je ponosno napisano, da so ga izdelali slovenski železarji z razumom, s pridnimi rokami in s kulturnim srcem!«

Franc Ocvirk

Uspešna dejavnost amaterskega gledališča »ŽELEZAR« Celje–Štore

V zadnjem obdobju smo lahko pričali izredne aktivnosti našega domačega gledališča. V jesensko-zimski sezoni 1983 so namereč pripravili in izvedli kar dve premieri, in sicer V. Stojanoviča z naslovom »Ni človek, kdor ne umre«, namenjene odraslemu občinstvu, ter avtorja A. V. Grimma »Volk in sedem kozličkov«, s katero je AG Železar osvojilo srca na stotine mladih in malih obiskovalcev dvoran.

Predstava »Ni človek, kdor ne umre« je pri štorskem – resda maloštevilnem občinstvu naletela na dokaj ugodne kritike, saj je šlo gledališče s to prestavo v izdelavo izredno zahtevnega teksta, ki se ga je doslej lotilo le eksperimentalno gledališče Glej.

V danem trenutku sploh ni odveč izraz »izredna aktivnost« domačega gledališča, saj sta vzporedno – takorekoč hkrati – nastajali obe predstavi. In če vzamemo v obzir, da se mora član ama-

terskega gledališča maksimalno angažirati, potem to ni opravičilo, ampak dokaz velikega navdušenja in pripadnosti takšni celici, kot je AG Železar. To omenjam zaradi tega, ker le malokdo ve, koliko truda, dela in žrtvovanja je potrebno, da se na amaterskem odru rodi predstava, da lahko občinstvo dobi uro ali dve kulturnih dobrin. Ničkoliko odpovedovanja čemu drugemu je potrebno, ko se je treba učiti tekst, hoditi na vaje, pripravljati scene, opravljati nastajajočo predstavo, vse s ciljem in iskreno željo približati delovnim ljudem in občanom del tistega lepega, plemenitega in velikega, kar imenujemo kultura. Za ves trud, delo in žrtve pa je amaterski delavec poplačan z občutkom, da je dal ljudem del kulture, da so sprejeli in razumeli njegovo poslanstvo. To mu je edino in največje plačilo. Žal pa ugotavljam, da prav v Štorah, kjer je dom našega gledališča, ljudje sploh ne vedo, kaj je to KULTURA. Mar je to, da sedi doma pred televizorjem ali pa v gostilni, obenem pa pustiš pred-

Dragi železarji, kako dolgo naj NAŠE GLEDALIŠČE še dela in kaj ter kako, da boste razumeli in doumeli, da člani gledališča ne delajo predstave zase, temveč prav zaradi vas? In da ime, ki ga nosi, pošteno opravičuje in zagovarja s svojim plodnim delom.

Toliko v razmislek o sedanjem stanju v domačem kraju – v Štorah.

Za ilustracijo še podatek, da so otroci najbolj iskreno in hvaležno občinstvo – tudi v Štorah.

V času, ko je nastajala predstava za naše malčke, tista vsem dobro poznana pravljica o volku in sedmih kozličkih, smo se prepričali, da so otroci ne le hvaležna publika, temveč imajo tudi neverjetno veliko čuta odgovornosti. Kolikokrat je bilo treba priti popoldan na vaje, ko bi se bilo vendarle lepše u naj igrati, kakor to počne večina drugih otrok. A so se temu odpovedali.

Volk in sedem kozličev, igrca za najmlajše

Pa ob sobotah zjutraj, takrat ko najraje in najbolj z veseljem spijo do devetih, takrat so naši mladi igralci bili na vajah v gledališču. In nihče ni nikdar rekel, da se mu ne ljubi, ali pa da bi raje delal kaj drugega, čeprav v to še kako želel. Trdo, res trdo so delali, da so lahko nekaj dni pred premiero obesili plakate, na katerih so bila napisana imena vaših otrok. In najbolj pomemben trenutek za te malčke je bil tisti, ko so se na odru prižgali reflektorji in so stopili na deske. Ko bi kdo videl te srečne oči in obrazke, ki so žareli od zadovoljstva, ko so videli polno dvorano, bi nikdar več ne bil v dilemi, ali iti v gledališče v Štorah ali ne. No, razumem, da niste mogli tako globoko razočarati svojih otrok, da jih ne bi prišli gledat, ali pa jih pripeljali gledat, saj bi jim s tem ukradli nenadomestljive trenutke pravljicne domišljije, ki se tako čudovito poraja le v otroških glavicah.

Tokrat ste nas, drago občinstvo, vse maksimalno presenetili, saj je bila dvorana polna do zadnjega sedeža in na prenekaterem sedežu sta sedela dva ali pa kar trije obiskovalci. To nam je všeč in radi vas imamo zaradi tega. Toda, ali se zavedate, da bodo ti otroci – mladi igralci – nadaljevali s svojim delom, ostali bodo člani našega gledališča in bodo čez nekaj let odrasli igralci in igralci bodo predstave za odrasle? Ali jih boste tudi takrat pustili, da igrajo na pol prazni dvorani? Takrat ne bo več v njihovih očeh igrala sreča in njihovi obrazi tudi ne bodo več sijali od zadovoljstva – tako kot danes ne odrasli skupini v našem gledališču.

Toda naši mladi ljubitelji se zavedajo, da s vsako odigrano predstavo dajo nekemu nekaj. In tako so se zagnali v delo, ki je mejilo že skoraj na nemogoče. Kar pogledimo: v domačem kraju so bile odigrane tri predstave, v Celju v Pionirskem domu dve, od tega ena za

otroke delavcev Aera in ena za otroke delavcev Kovinotehne. Nadalje pa ena predstava v Zagradu, v Dramljah, na Planini; potem so v Šentjurju igrali dvakrat zapored in v Slivnici imeli eno predstavo. V rekordnem času so torej odigrali 11 predstav in ob vsem tem delu v šoli ostali dobri učenci in doma pridni otroci. Toda pravijo, da to še ni vse. Se bodo igrali in nastopali. Še več, otrokom po okoliških krajih, kjer ni nobenega AG Železarja, bodo podarjali to lepo gledališko stvaritev.

Za nas starejše je neizmerni užitek gledati te mlade ljubitelje odrskih desk, kako skrbno varujejo svoje rekvizite in kostume, da se ne bi slučajno kaj umazalo ali celo strgalo. Kako so polni pričakovanj pred vsako predstavo, ko jim igralska tremca že malce nagaja, da kar kukajo skozi line na stranskih zavesah v dvorano. Nehote te prešine občutek ali misel, da so ti otroci rojeni za oder, ko prišleste k tebi in te resno in zaskrbljeno sprašujejo: »Joj, ali imam šminko v redu? – Ali je moj kostum slučajno kje zmečkan?« in podobno.

Prepričana sem, da ne bo odveč, če našim mladim ustvarjalcem izrečemo iskreno priznanje in prisrčno zahvalo, saj so si to prav gotovo in upravičeno zaslužili, a to naj jim bo tudi stimulacija za nadaljnje delo.

V prihodnjem obdobju čaka člani gledališča namreč še veliko dela. Poleg gostovanj z že prej omenjenima predstavama bodo v začetku februarja začeli študirati novo delo za spomladansko sezono 1984, katerega premiero načrtujejo v prvih dneh maja. Do takrat ostaja poleg navedenega še cela vrsta drugih obveznosti, kot so proslave, prireditve in podobno. In če hočemo dati praznikom in obletnicam primerno in kvalitetno obeležje, je potrebno sodelovanje vseh – ne samo gledališča.

Lada CMOK

S predstave
»Ni človek, kdor ne umre«

Republiški prvaki 1983 iz leve proti desni: Malec Branko, Dečman Vili in Kočvar Ivan (foto Malec)

Kadrovske vesti

UPOKOJENI

ROMIH Ivan, rojen 7. 12. 1929, stanujoč Proseniško 7a, p. Sentjur. V železarni se je zaposlil leta 1958 kot metač peska v livarni II, kjer je opravljal še dela brusarja, zakladalca, pripravjalca vložka in pripravjalca kljukic. V letu 1968 je bil premeščen na transport na dela avtogenega rezalca. Leta 1981 je bil zopet premeščen, in to v TOZD vzdrževanje, obrat vzdrževanje transportnih sredstev na dela in naloge vzdrževalca prog, katera je opravljal vse do upokojitve.

5. 12. 1983 je bil invalidsko upokojen.

BELUŽIČ Anica, rojena 6. 7. 1930, stanujoča Na Lipico 1, p. Sentjur. V Železarni Store se je zaposlila leta 1951 kot administratorka in obračunarka proizvodnje v livarni. Leta 1959 je bila prestavljena v DS za IR prav tako na dela administratorja in obračunarja proizvodnje. V letu 1969 je bila zopet prestavljena v livarno II na dela knjigovodje II, kasneje pa na dela in naloge referenta za obračun proizvodnje.

31. 12. 1983 je bila redno upokojena.

OCVIRK Stanko, rojen 8. 5. 1931, stanujoč (Zavodno 65, p. Celje). V železarni se je zaposlil leta 1945. Po odsluženju vojaškega roka si je ponovno pridobil lastnosti delavca v naši DO kot oblikovalec šamota v šamotarni. Leta 1957 je za nekaj časa prekinil delovno razmerje in ponovno zaposlil 1958 leta kot razbijalec železa v livarni II, od koder je bil kmalu premeščen v TOZD transport na dela in naloge pomožnega delavca.

19. 12. 1983 je bil invalidsko upokojen.

ŠKORJANEC Franc, rojen 28. 1. 1925, stanujoč Nezbiše 21, p. Pristava. V železarni je bil zaposlen preko 33 let. Najprej je delal v jeklarni kot ingotar. Leta 1979 je bil premeščen v jeklovlek na dela in naloge posluževalca stroja I. V istem obratu je izdeloval še konice predprofilov v toplem in hladnem stanju ter čistil predprofile.

31. 12. 1983 je bil redno upokojen.

GORIŠEK Franc, rojen 19. 11. 1927, stanujoč Slance 22, p. Teharje. V železarni je bil zaposlen preko 31 let. Najprej je delal v elektroobratu kot elektrikar. Leta 1958 je bil prestavljen na elektroplavž za obratnega elektrika. Na elektroplavžu je opravljal še dela skupinovodje in nazadnje vodje delovne izmene.

15. 12. 1983 je bil redno upokojen.

ZEME Karl, rojen 29. 7. 1930, stanujoč Začret 19, p. Škofja vas, Celje. V naši DO je bil zaposlen preko 32 let. Najprej je opravljal dela žerjavovodje v jeklarni. Leta 1964 je bil premeščen v mehanično delavnico na dela in naloge rezkalca na strojni žagi. V mehanični delavnici je opravljal še dela vrtalca, strojnega ključavničarja, strugarja, strojnega mehanika. Pred upokojitvijo pa je opravljal specialna strgarska dela.

26. 12. 1983 je bil invalidsko upokojen.

ZIDANSKI Jakob, rojen 1. 7. 1920, stanujoč Store 82. V Železarni Store je bil zaposlen preko 33 let. Najprej je delal v šamotarni kot šamotni drobilec. Zaradi ukinitve obrata je bil leta 1973 premeščen v nadzorno službo na opravljanje vratarskih del v glavni vratarnici.

31. 12. 1983 je bil redno upokojen.

IVACIČ Edvard, rojen 18. 9. 1923, stanujoč Store 76. Prva njegova zaposlitev v železarni je bila leta 1946. Po odsluženju vojaškega roka si je leta 1947 ponovno pridobil lastnosti delavca v naši DO kot jamski pomočnik v jeklarni, kjer je delal še dela skupinovodje in nazadnje vodje delovne izmene v prvi vložki.

31. 12. 1983 je bil redno upokojen.

OPRČKAL Anton, rojen 26. 1. 1930, stanujoč Proseniško 7, p. Store. Prva njegova zaposlitev v železarni je bila leta 1950. Po odsluženju vojaškega roka si je ponovno pridobil lastnosti delavca v naši DO kot izpraznilac kalupov v livarni II, od koder je bil kmalu prestavljen v livarno I na dela livarja, kasneje talilca in nazadnje pomočnika pri upravljanju talilniških agregatov.

31. 12. 1983 je bil redno upokojen.

SPOŠTOVANI!

Iskreno se vam zahvaljujem za obisk, čestitke in darilo za Novo leto. Želim vam vsem srečno in uspehov polno Novo leto 1984.

Srečno!

Vodeb Karel

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža in očeta Stepniča Ivana se iskreno zahvaljujemo upravi, sindikatu Železarne Store in sodelavcem iz TOZD vzdrževanje za darovane vence. Iskrena hvala godbi Železarne Store za zaigrane žalostinke in tov. Čretniku Ivanu za poslovljne besede.

Hvala vsem krajanom in članom kolektiva, ki ste očeta spremili na zadnji poti.

Sin Erih in ostali člani družine

ZAHVALA

Ob odhodu v pokoj se iskreno zahvaljujem sodelavcem TOZD jeklovlek za pozornost in darilo.

Bohinc Feliks

Spomnimo se...

Slovenski slavist, eden najpomembnejših jezikoslovcev 19. stoletja, **Fran Miklošič** se je rodil 20. novembra 1813. Od 1844 je bil bibliotekar dvorne knjižnice na Dunaju, po Kopitarjevi smrti pa je prevzel tudi cenzorsko mesto za slovenske, romunske in novogrške tekste. V revolucionarnem letu 1848 je postal predsednik društva Slovenija in domnevajo, da je avtor proklamacije, ki je zahtevala združitev vseh Slovencev v »slovenskem kraljestvu« ter jezikovno enakopravnost v šolah in uradih. Naslednje leto, ko je bila na dunajski univerzi ustanovljena stolica za slovensko jezikoslovje, je bil imenovan za njenega rednega profesorja. Dvakrat je bil izvoljen za dekana filozofske fakultete, bil je član dunajske akademije in drugih znanstvenih ustanov ter dobil številna odlikovanja. Velikansko je njegovo znanstveno delo, saj obsega 34 knjig in 108 razprav. Napisal je temeljna dela z leksikološkega, leksikografskega, etimološkega, zgodovinskega jezikoslovnega in zgodovinskega področja ter s področja primerjalne slovnice slovenskih jezikov. Pomembno je bilo tudi njegovo pedagoško delo, saj so pri njem študirali bodoči slavisti vseh slovenskih narodnosti. Velik pomen je pripisoval tudi raziskovanju ljudskega pesništva in napisal je več razprav s tega področja. Miklošičev pomen za razvoj slovenskega jezikoslovja je bil izredno velik, sodobniki so ga imenovali »največjega slovnicearja 19. stoletja«. Njegova **Primerjalna slovnica slovenskih jezikov** je še danes izredno delo, v katerem je zbrano in sistematično urejeno velikansko gradivo iz vseh slovenskih jezikov.

Ob bombardiranju letališča je tik pred vzletom letala, s katerim naj bi se peljal v štab zavezniškega poveljstva za Srednji vzhod, 27. novembra 1943 na Glamočkem polju padel narodni heroj **Ivo Lola Ribar**. Že leta 1935 je postal član SKOJ, leto kasneje član Komunistične partije; zaradi naprednega mišljenja je bil večkrat zaprt in preganjan; po aprilski vojni je sodeloval pri sprejemanju sklepov ob začetku vstaje in kot član vrhovnega štaba organiziral boje v Srbiji, BiH, na Hrvaškem in v Slavoniji. Vodil je 1. antifašistični kongres leta 1942, ko je bila ustanovljena združena zveza antifašistične mladine. V oktobru 1943 je bil določen za vodjo prve vojaške misije NOV in POJ pri štabu zavezniškega poveljstva za Srednji vzhod. Težko pričakovani dan se je zanj tragično končal.

STORSKI ŽELEZAR – Glasilo OZD Slovenske železarne ŽELEZARNA STORE – Izhaja dvakrat mesečno – Uredniški odbor: Gradišnik Frido, Tomažin Anica, Knez Peter, dipl. ing. Kavka Franc, Renčelj Vlado, Kocman Vojko, Zelič Franc, ing. Verbič Stane – odgovorni in glavni urednik: Kavka Franc, pomočnik urednika: Uršič Rudi. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen davka od prometa proizvodov (št. 421-1/72 z dne 20. 2. 1974) – Tisk: AERO Celje – TOZD grafika – Rokopisov ne vračamo.